

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Det er jo interessant at få uddybet, hvad hr. Morten Bødskov har fået mandat til af sin folketingsgruppe. Jeg synes, det er utroligt, at hr. Morten Bødskov tolker det som nervøsitet fra hr. Peter Skaarup og hr. Hans Kristian Skibby for den nye socialdemokratiske formand.

Forholdet er jo det stik modsatte, at de pågældende folketingsmedlemmer med begejstring og tilslutning citerede fru Helle Thorning-Schmidts ord om, at et forbud er den eneste udvej. Vi må jo forstå det sådan, at det budskab ikke er sevet ned til de enkelte ordførere, eller også er det blevet afvist af dem.

Jeg vil så lige føje dette spørgsmål til: Hvordan kan det være, at hr. Morten Bødskov, som jo er folkevalgt politiker, lader sin egen bedømmelse af, hvorvidt der er beviser for, at Hizb-ut-Tahrirs opfordringer til drab er anstiftelse af vold, afhænge af Rigsadvokaten? Det minder sådan lidt om De Radikale, der gik til valg uden at have en udlændingepolitik, de ville bare have en uvildig kommission til at finde ud af, hvilken udlændingepolitik Danmark skulle føre.

Er det embedsmænd, der skal lægge den politiske linje, eller er det hr. Morten Bødskov selv som folkevalgt?

(Kort bemærkning).

Morten Bødskov (S):

Nu er der den meget enkle forudsætning, for at man kan opløse en forening ved dom i Danmark, at en sådan sag skal føres ved domstolene. Derfor er det nok meget klogt, at man lytter til folk, der har forstand på, om beviserne har en tyngde, og om de er holdbare ved domstolene. Jeg er ikke helt sikker på, at det ville holde, hvis hr. Jesper Langballe lagde sin egen bedømmelse af organisationen Hizb-ut-Tahrir til grund for, at en sag kunne køres med henblik på at opløse organisationen ved domstolene.

Jeg ved godt, at man kan sige, at det måske er at overlade det til en embedsmand, men det er jo ikke en hvilken som helst embedsmand, man her taler om. Det er meget vigtigt, at man får en grundig vurdering af det her, for det er meget principielle spørgsmål, grundlovens § 78 rører ved, når det handler om foreningsfriheden. Og derfor skal vi jo selvfølgelig være sikre på, at den så holder, hvis vi indleder en sag mod en organisation, nemlig Hizb-ut-Tahrir, med henblik på at den kan forbydes.

Det kunne måske være relevant at spørge hr. Jesper Langballe, selv om det ikke er tilladt, men så kan hr. Jesper Langballe jo gøre sig lidt tanker om det, hvordan det ville se ud, hvis det nu endte med en frifindelse af den pågældende organisation, underforstået at sagen ikke holdt.

Derfor er det meget vigtigt, at vi selvfølgelig har for øje, at de beviser, som Dansk Folkeparti ikke har fremført, men som jeg går ud fra at Rigsadvokaten har undersøgt i alle ender og kanter, selvfølgelig er holdbare, inden vi indleder en sag med henblik på at opløse den her organisation.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jeg mener bestemt, man skal lytte til sagkundskaben og til embedsmændene, i det her tilfælde til Rigsadvokaten, men man skal så træffe sine politiske beslutninger selv. Jeg synes, det er sådan lidt usselt af hr. Morten Bødskov, at han, uden overhovedet at argumentere ud fra grundlovsparagraffen, simpelt hen blot siger: Rigsadvokaten har sagt sådan. Og det er så argument nok, hvorefter hr. Morten Bødskov fuldstændig suspenderer sin egen argumentation.

Det, der er det afgørende, er, om grundlovens ord om anstiftelse af vold – anstiftelse af vold – og lignende strafbare påvirkninger af anderledes tænkende, om direkte opfordringer til drab af bestemte befolkningsgrupper – man behøver ikke at mobilisere en endda særlig god vilje – ikke må kategoriseres som anstiftelse af vold. Det er det spørgsmål, hr. Morten Bødskov selv skal tage stilling til.

Kl. 10.55

(Kort bemærkning).

Morten Bødskov (S):

Vi har taget stilling til det spørgsmål, og det er derfor, ordførertalen fra Socialdemokratiets side er udformet, som den er.

Det, jeg synes står tilbage, når vi nu for anden gang har den her diskussion med Dansk Folkeparti, er, som jeg har sagt tidligere, at det kunne være behageligt fyldestgørende for debatten, hvis Dansk Folkeparti kunne komme med beviset, som giver os mulighed for, at vi kan indlede en sag om forbud mod organisationen. Det er jo det, der er pointen i den grundlovsparagraf, vi her diskuterer, at det jo ikke er enkeltpersoners ytringer, det er organisationens virke, vi skal have fat i, hvis det skal lykkes.